

ninger derpaa, saa er det en Forpligtelse, Staten har paataget sig, og den kan man ikke forhandle sig bort fra. Selvfølgelig skal denne Fundamentering, eller hvad man vil kalde det, ikke udføres, hvis Resultatet bliver, at der ikke maa bygges, eller hvis Københavns Kommune frafalder det Krav, den retmæssig har i Henhold til den indgaaede Kontrakt. Men man kan jo ikke forlange, at det skal være Staten, der skal tjene alle Pengene, og vi maa derfor paa anden Maade give Københavns Kommune Ækvivalent for, at den opgiver den Ret, den faktisk har til at kunne afhænde til Bebyggelse de Grunde, der ligger mellem den nye Bane- gaards Façade og Vesterbrogade, men forhaabentlig ville Forhandlingerne ret snart føre til et Resultat, og det er en Selvfølge, at Finansudvalget eller det Udvalg, der kommer til at behandle Tillægsbevillings- lovforslaget, skal faa alle Oplysninger og- saa denne Sag vedrørende. Maa jeg blot gøre opmærksom paa, at jeg tror ikke, at Forholdet for Panoptikonbygningens Ved- kommende er slet saa grelt, som det ærede Medlem gav det Udseende af, men nogen Erstatning vil der rimeligvis og med Rette blive krævet, naar man hæver Gaden og til Dels ogsaa Fortovet foran Bygningen. Der er saa ikke anden Udvej end den sædvanlige at lade afholde Taksations- forretning, og det vil vedkommende være nødt til at bøje sig for her som ved alle andre Jernbaneforanstaltninger. Om det kan blive 300,000 Kr., kan jeg ikke have nogen Mening om, og det kan det ærede Medlem vist heller ikke.

Da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) gjorde en al- mindelig Bemærkning om Ønskeligheden af at fremskynde de offentlige Arbejder, benytter jeg Lejligheden til at sige, at der for Trafikministeriets Vedkommende, som jo har en Del offentlige Arbejder, allerede før Jul er gjort, hvad der har kunnet gøres, for at fremskynde de Arbejder, der høre under dette Ministerium. Men det maa jo ikke glemmes, at for saa vidt der allerede er afsluttet Kontrakter med de paagældende Entreprenører, har Mini- steriet ingen Midler til at tvinge disse til at sætte enten halvt saa mange Folk flere eller dobbelt saa mange Folk i Arbejde, naar Entreprenørerne i øvrigt opfyldte de Forpligtelser, de ere indgaaede paa, da Kontrakten blev sluttet. Der kan i saa Henseende kun gøres det, som ogsaa er blevet gjort: ved at tale med de paagæl- dende at søge at formaa dem til at frem-

skynde Arbejdet, og for Ministeriets Ved- kommende er der sket det, at der er gi- vet de paagældende Meddelelse om, at selv om de Bevillinger, der ere stillede til Raadighed ifølge Finansloven og Tillægs- bevillingsloven for indeværende Finansaar, maatte vise sig utilstrækkelige, skulle de ikke derfor tilbageholde Arbejdet, da Ministeriet efter den almindelige Stem- ning, der har vist sig paa Rigsdagen, har følt sig forvisset om, at det ikke vil være umuligt at faa efterbevilget de Be- løb, som maatte anvendes udover dem, der staa til Raadighed i Henhold til Fi- nansloven og Tillægsbevillingsloven. Jeg tør ikke sige noget om, hvorvidt vi kunne faa anvendt mere, men jeg har ønsket at gøre den Bemærkning paa den Foranled- ning, der er givet, for at det kan ses, at der ikke fra Ministeriets Side er skyet noget som helst Middel for at fremskynde Arbejdet, idet man har troet at kunne gaa ud fra, at selv om flere Penge var nødvendige, vilde Rigsdagen være os følg- agtig og sige: Ja, selvfølgelig, de Penge, der maatte mangle paa de i sin Tid givne Bevillinger, skulle nok blive be- vilgede.

Dinesen: Jeg ønsker at meddele, at i Gaar, da jeg vidste, at den ærede Mini- ster for offentlige Arbejder var kommen tilbage fra Jylland, søgte jeg ham og gav ham Meddelelse om alle de Spørgsmaal, jeg i Dag har tilladt mig at omtale, hans Budget vedrørende, for at han kunde for- berede det, der mulig maatte være at svare dertil. Jeg har nu faaet disse Svar, og jeg skal da først sige med Hensyn til Panoptikonbygningen, og hvad dermed staa i Forbindelse, at Svaret i og for sig er tilfredsstillende. Jeg har ikke kunnet gøre andet end at henlede Opmærksom- heden paa disse Spørgsmaal. Det kan dog ikke drage betydelige Bekostninger efter sig.

Jeg skal saa kun sige med Hensyn til den Ret, Københavns Kommune i sin Tid ved Forhandlingen mellem den og Stats- myndighederne har erhvervet til at kunne bebygge et Terrain mellem den nye Bane- gaard og Vesterbrogade, at det synes at have været en daarlig Handel, men jeg erkender Rigtigheden af, hvad den højt- ærede Minister sagde, at det er nu en Gang en Handel, og at det kunne vi ikke komme bort fra paa anden Maade end derved, at Staten forhandler sig til Rette med Kommunen. Der er ikke andet til den Ting at sige. Hvorledes Spørgsmaal-